

वा० रा०

॥ ७९ ॥

भवांगं शिवमूर्धा ॥ पस्पृशुः सस्रुः ॥ न केवलं पापसंहारमात्रेण गंगायाः कृत्यं ॥ अपितु पुण्यलोकप्रापणमपीत्याह ॥ शापादित्यादि ॥ गगनात् उच्चस्थानात् ॥ २७ ॥ गतकल्मषाः मुक्तशापाः ॥ अनेन ब्रह्मशापपरिहारोऽपि गंगास्नानफलमिति कृतपापानां तज्जलस्पर्शेन तत्पापनाशपूर्वकं स्वर्गप्राप्तिः कैमुतिकन्यायेनैव सिद्धेति बोध्यं ॥ २८ ॥ मुदितः दर्शनमात्रेण ॥ मुमुदे स्नानपानादिना ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ भगीरथरथानुगाः संतो गंगामन्वगमन् नित्यन्वयः ॥ यतः येन मार्गेण ॥ ३३ ॥ अद्भुतकर्मणः ॥ वक्ष्यमा

भवांगपतितंतोयं पवित्रमिति पस्पृशुः ॥ शापात्पतिताये च गगनाद्दुःखातलं ॥ २७ ॥ कृत्वा तत्राभिपेक्षंते बभूवुर्गतकल्मषाः ॥ धृतपापाः पुनस्तेन तोयेनाथ शुभान्विताः ॥ २८ ॥ पुनराकाशमाविश्य स्वान् लोकान् प्रतिपेदिरे ॥ मुमुदे मुदितो लोकस्तेन तोयेन भास्वता ॥ २९ ॥ कृताभिपेक्षो गंगायां बभूवुर्गतकल्मषाः ॥ भगीरथो हिराजर्षिर्दिव्यस्यंदनमास्थितः ॥ ३० ॥ प्रायादग्रे महाराजस्तं गंगापृष्ठतोऽन्वगात् ॥ देवाः सर्पिर्गणाः सर्वे दैत्यदानवराक्षसाः ॥ ३१ ॥ गंधर्वयक्षप्रवराः सकिन्नरमहोरगाः ॥ सर्पाश्चाप्सरसो रामभगीरथरथानुगाः ॥ ३२ ॥ गंगामन्वगमन्प्रीताः सर्वे जलचराश्च ये ॥ यतो भगीरथो राजा ततो गंगायशस्विनी ॥ ३३ ॥ जगाम सरितां श्रेष्ठा सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ततो हियजमानस्य जहोरद्भुतकर्मणः ॥ ३४ ॥ गंगासंप्लावयामास यज्ञवाटं महात्मनः ॥ तस्यावलेपनं ज्ञात्वा क्रुद्धो जन्हुश्चराघव ॥ ३५ ॥ अपि वत्सुजलं सर्वं गंगायाः परमाद्भुतं ॥ ततो देवाः स गंधर्वाः कृपयश्च सुविस्मिताः ॥ ३६ ॥ पूजयन्ति महात्मानं जन्हुं पुरुषसत्तमं ॥ गंगां चापि नयन्ति स्म दुहितृत्वे महात्मनः ॥ ३७ ॥ ततस्तुष्टो महातेजाः श्रोत्राभ्यामस्तृजत्प्रभुः ॥ तस्माज्जन्हुसुता गंगा प्रोच्यते जाह्नवीति च ॥ ३८ ॥

गंगोपसंहाराभिप्रायमेतत् ॥ ३४ ॥ तस्यावलेपनं तस्या अवलेपनं गर्वमित्यर्थः ॥ ३५ ॥ अपि वत् अगस्यः समुद्रजलमिव ॥ योगशक्त्येति भावः ॥ परमाद्भुतं तदभवत् लोकस्येति शेषः ॥ ३६ ॥ पूजयन्ति स्तोत्रादिनेति शेषः ॥ अनुनयंतीति पाठे शैलराजदुहितुः कथमन्यदुहितृत्वमिति विमतिवारणाय गंगानुनयः ॥ ३७ ॥ तुष्टः गंगायाः स्वदुहितृत्वप्रापणात् ॥ तस्मात् यतः पीतां पुनरसृजत् तस्मादित्यर्थः ॥ ३८ ॥

वा० कां०

॥ ७९ ॥